

Torsdag den 14. marts 2013

P7_TA(2013)0088

Energikøreplanen 2050

Europa-Parlamentets beslutning af 14. marts 2013 om energikøreplanen 2050, en fremtid med energi (2012/2103 (INI))

(2016/C 036/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse »Energikøreplanen 2050« og de ledsagende arbejdsdokumenter (COM(2011) 0885);
 - der henviser til direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 12. juni 2012 ⁽²⁾ om energipolitisk samarbejde med partnere uden for EU: En strategisk tilgang til sikker, bæredygtig og konkurrencedygtig energiforsyning
 - der henviser til sin beslutning af 15. marts 2012 om en køreplan for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050 ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning om de industrielle, energimæssige og øvrige aspekter af skifergas og -olie ⁽⁴⁾ og sin beslutning om miljøindvirkninger og udvinding af skifergas og skiferolie ⁽⁵⁾ vedtaget den 21. november 2012,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48;
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udvalget om miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Regionaludviklingsudvalget (A7-0035/2013),
- A. der henviser til, at hjørnestenene i EU's energipolitik er bæredygtighed, forsyningssikkerhed, og konkurrenceevne;
- B. der henviser til, at der skal tages hensyn til europæisk industris konkurrenceevne gennem passende politikker og instrumenter og gennem tilpasning til en proces, der vil genindustrialisere EU's økonomi;
- C. der henviser til, at det er i medlemsstaternes interesse at reducere deres afhængighed af importeret energi med svingende priser og at diversificere energiforsyningen;
- D. der henviser til, at udfordringen i forbindelse med energiforsyningssikkerhed er at afhjælpe usikkerheder, som giver anledning til spændinger mellem stater, og at reducere manglende effektivitet på markedet, som forringer fordelene ved handel for såvel leverandører som forbrugere;
- E. der henviser til, at det er vigtigt at få en tidlig fornemmelse af, om det er realistisk at opnå de vanskelige mål i køreplanen, og at vurdere virkningen heraf på EU's økonomi, ikke mindst hvad angår den globale konkurrenceevne, beskæftigelse og sociale sikkerhed;
- F. der henviser til, at medlemsstaterne, energiselskaber og den brede offentlighed har brug for et klart billede af retningen af EU's energipolitik, der skal understøttes af mere vished inklusive milepæle og mål for 2030 med henblik på at intensivere og reducere risikoen ved langsigtede investeringer;

⁽¹⁾ EFT L 315 af 14.11.2012, s. 1.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0238.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0086.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0444.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0443.

Torsdag den 14. marts 2013

Målsætningerne i EU's energikøreplan for 2050

1. anerkender de fordele, som medlemsstaterne vinder ved at arbejde sammen for en omdannelse af energisystemet; støtter derfor Kommissionens energikøreplan for 2050 som basis for at fremsætte lovgivningsmæssige og andre initiativer vedrørende energipolitik med henblik på at udvikle politiske rammer for 2030 inklusive milepæle og mål vedrørende drivhusgasemissioner, vedvarende energi og energieffektivitet med det formål at skabe ambitiøse og stabile retlige rammer; bemærker, at der ved definitionen af energimål for 2050 og den mellemliggende periode forudsættes paneuropæisk forvaltning; foreslår, at der i solidaritetens ånd vedtages en strategi, der gør det muligt for medlemsstaterne at samarbejde solidarisk under køreplanen om skabelsen af et europæisk energisamfund; opfordrer til, at de politiske rammer for 2030 defineres efter en tidsplan, der tager hensyn til investorsikkerhed;
2. bemærker, at de foreslåede scenarier for 2050 ikke skal være altbestemmende, men nærmere fungere som et udgangspunkt for konstruktiv dialog om hvordan Europas energisystem skal omdannes for at opfylde de langsigtede mål om at reducere drivhusgasemissionerne med 80-95 % under niveauet i 1990 inden 2050; understreger, at alle fremtidige energiprognoser, herunder energikøreplanen, bygger på usikre antagelser vedrørende teknologiske og økonomiske udviklinger; opfordrer derfor Kommissionen til at ajourføre køreplanen regelmæssigt; påpeger, at Kommissionens konsekvensanalyse ikke undersøger i nærmere detaljer, hvilke retninger de enkelte medlemsstater, grupper af medlemsstater eller regionale grupperinger muligvis vil slå ind på inden 2050;
3. ser med tilfredshed på, at Kommissionens energikøreplan for 2050 indeholder beskrivelser af forskellige scenarier; understreger, at både de scenarier, der bygger på de nuværende tendenser, og dekarboniseringsscenarierne kun er prognoser; bemærker, at de som sådan på ingen måde tager højde for alle eventuelle situationer og derfor kun kan være et udgangspunkt for Europas fremtidige energiforsyningsstruktur;
4. understreger nødvendigheden af at videreudvikle de prognoser, der er udarbejdet for energikøreplanen for 2050, også på basis af andre modeller end PRIMES-modellen, og supplere dem med yderligere lavemissionsmodeller for at få en bedre forståelse af, hvilke alternative muligheder der findes for at udvikle en mere sikker og omkostningseffektiv energiforsyning med lav emission i fremtiden;
5. erkender, at elektricitet fra kulstoffattige kilder er helt nødvendig for dekarbonisering, hvis der skal være en næsten CO₂-fri elektricitetssektor i EU i 2050;
6. fremhæver vigtigheden af EU's energipolitik midt i den økonomiske og finansielle krise; understreger den rolle, som energi spiller for at fremme vækst, økonomisk konkurrenceevne og jobskabelse i EU; opfordrer Kommissionen til at foreslå strategier for tiden efter 2020 og til snarest muligt at præsentere en politisk ramme for 2030 for europæisk energipolitik; mener, at denne politiske ramme bør være i overensstemmelse med EU's dagsorden for dekarbonisering frem til 2050, og at den bør tage hensyn til »no regrets«-mulighederne i køreplanen; opfordrer til at tage skridt til at minimere de negative miljøvirkninger fra energi, men der skal tages hensyn til den virkning, som de trufne foranstaltningerne har på de nationale økonomiers og EU's økonomis konkurrenceevne samt på sikkerheden af elforsyning til borgerne;
7. påpeger den alarmerende situation i de første måneder af 2013 i Bulgarien samt behovet for at sikre lave elektricitetspriser gennem en EU-politik, som sikrer, at medlemsstaternes økonomier er konkurrencedygtige på det globale marked; mener, at der, navnlig under den økonomiske krise, bør tages højde for dette aspekt;
8. bemærker, at gennemførelsen af miljø- og klimapolitikken, uden hensyntagen til udfordringer såsom energisikkerhed, ikke kan erstatte en energipolitik, der bør gennemføres i overensstemmelse med princippet om bæredygtig udvikling, der sikrer de nuværende og fremtidige generationer lige, generel og konkurrencedygtig adgang til energiresourcer, med respekt for miljøet;
9. tilskynder medlemsstaterne til at intensivere deres løbende indsats for at nå de aktuelle 2020-mål på det energipolitiske område i EU med særlig vægt på energieffektivitetsmålet på 20 % inden 2020, hvor vi i øjeblikket ikke er på ret kurs; understreger, at rettidig og fuld gennemførelse af alle bestemmelser i direktivet om fremme af anvendelse af energi fra vedvarende energikilder ⁽¹⁾ er afgørende for at nå EU's bindende mål på mindst 20 % inden 2020;

⁽¹⁾ Direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16). Et forslag til ændring (COM(2012)0595) er til drøftelse.

Torsdag den 14. marts 2013

10. opfordrer Kommissionen til at vedtage strategien for regional energispecialisering, så regionerne får mulighed for at udvikle de energikilder, som er de mest effektive, for at opfylde EU's mål for 2050, f.eks. solenergi i Sydeuropa og vindenergi i Nordeuropa;

11. mener, at overgangen til en energieffektiv økonomi med lav CO₂-udledning er en mulighed ikke kun for bæredygtighed men også for forsyningsikkerhed og konkurrenceevne i Europa, og at en reduktion af drivhusgasemissionerne kan være en konkurrencemæssig fordel på det voksende globale marked for energirelaterede varer og tjenesteydelser; understreger, at dette er en mulighed for SMV'er i EU, der driver virksomhed på markedet for vedvarende energi, som i betydeligt omfang kan sætte gang i udviklingen af iværksættervirksomhed og innovation og eventuelt kan udgøre en af de vigtigste kilder til jobskabelse;

12. understreger, at en klar, sammenhængende og konsekvent politik og regelrammer er af stor betydning som hjælp til at fremme de nødvendige investeringer i »no regrets«-teknologierne som fastlagt i køreplanen på en økonomisk effektiv og bæredygtig måde; understreger de overordnede mål i Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og opfordrer til at videreføre denne politiske strategi også efter 2020; bemærker, at det er nødvendigt at revidere de eksisterende »post 2020«-strategier for at kunne træffe en velunderbygget og velovervejet beslutning vedrørende strategierne for tiden efter 2020; understreger vigtigheden af en energistrategi med fokus på at øge EU's energisikkerhed og økonomiske og industrielle konkurrenceevne, jobskabelse, sociale aspekter og miljømæssig bæredygtighed gennem foranstaltninger såsom mere udbredt brug af vedvarende energi, diversificering af forsyningsruter, leverandører og forsyningskilder, energieffektivitet og et mere effektivt og optimeret strømforsyningsystem, der er indrettet på at fremme investering i bæredygtig energiproduktion og kulstofattig energi samt backup- og balanceringsteknologier;

13. bemærker, at velfungerende kulstofmarkeder og priserne på energikilder spiller en stor rolle for markedsaktørernes adfærd, herunder erhvervsliv og forbrugere; opfordrer til etablering af en politisk ramme for tiden efter 2020 efter princippet om, at forurenere betaler, og langsigtede regler for at garantere sikkerhed for markedsaktørerne;

14. minder om, at det henhører under de enkelte medlemsstaters kompetenceområde at definere deres eget energimiks; anerkender, at energikøreplanen for 2050 supplerer nationale, regionale og lokale bestræbelser på at modernisere energiforsyningen; anerkender derfor medlemsstaternes behov for at samarbejde på grundlag af fælles målsætninger; understreger endvidere, at EU har en meget væsentlig rolle at spille, bl.a. med henblik på at sikre, at nationale politikker er forenelige med EU's målsætninger og bestemmelser, hvis det skal være muligt at nå frem til en energiomdannelse i hele EU, der er velkoordineret, forbundet og bæredygtig; opfordrer indtrængende medlemsstaterne og Kommissionen til fortsat at undersøge mulighederne for at nå EU's langsigtede energimål og klimaændringsmål (som vedtaget af Rådet) som en del af de globale bestræbelser på en teknologisk alsidig, bæredygtig, økonomisk effektiv, konkurrencedygtig og sikker måde med så lidt forurening af markedet som muligt og til at fortsætte bestræbelserne på nationalt plan på fuldt ud at udnytte mulighederne for omkostningseffektive energibesparelser, der bl.a. understøttes af EU's tilgængelige finansielle instrumenter; anerkender samtidigt fordelene ved at udvikle en koordineret og, hvor det er relevant, fælles europæisk tilgang, som skal give plads til særlige træk ved små energisystemer og det deraf følgende behov for fleksibilitet;

15. understreger, at energisystemerne i EU-medlemsstaterne skal baseres på egne energiressourcer og deres muligheder for at få adgang til disse, og at dette udgør den grundlæggende søjle for energisikkerheden; mener derfor, at det er mest rationelt, at staterne udvikler de energiteknologier, der har et potentiale, og som medlemsstaterne har erfaring med, og som sikrer dem en kontinuerlig stabil energiforsyning, samtidig med at standarderne for miljø- og klimabeskyttelse overholdes;

16. påpeger, at størstedelen af de planlagte foranstaltninger, ikke som det for øjeblikket er tilfældet, bør koncentrere sig om muligheden for at gennemføre »top-down«-scenarier med reduktionsmål, men at de i stedet skal vedrøre gennemførelsen af scenarier med foranstaltninger, der tager hensyn til spørgsmål såsom medlemsstaternes potentiale, udsigten til udvikling af nye omkostningseffektive teknologier samt de globale virkninger af gennemførelsen af den foreslåede politik, og at man først derefter bør foreslå reduktionsmål for de kommende år (»bottom-up«-strategien);

17. anerkender 2050-energiekøreplanens konklusioner om, at overgangen til en bæredygtig energisektor på EU-plan er teknisk og økonomisk gennemførlig og ifølge Kommissionens analyse billigere end en fortsættelse af de nuværende politikker; mener dog, at der skal tages hensyn til den nationale kontekst, der kan variere meget mellem medlemsstaterne;

Torsdag den 14. marts 2013

18. mener, at 2050-målene aldrig nås, hvis ikke EU påtager sig sit ansvar og spiller en central rolle i overgangen; især for enorme projekter såsom bygning af havvindmølleparker i Nordsøen; mener, at EU for grænseoverskridende infrastruktur, der påvirker flere eller alle medlemsstater, bør skitsere prioriterede projekter og fungere som en central investor og dermed tiltrække private investeringer;

19. anerkender, at den stigende betydning af elektricitet i fremtidens energimiks kræver, at alle midler til kulstoffattig elproduktion (der omfatter konversionseffektivitet, vedvarende energi, opsamling og lagring af kulstof samt kerneenergi) udnyttes, hvis klimamålene skal nås uden at sætte konkurrenceevnen og forsyningssikkerheden på spil;

20. understreger, at indførelsen af en fuldt udviklet mekanisme for grænseoverskridende energiinfrastruktur og udveksling af oplysninger i Unionen er en forudsætning for køreplanens succes; understreger, at der derfor er behov for en stærk samordning af medlemsstaternes politik og for fælles handling, solidaritet og gennemsigtighed med hensyn til ekstern energipolitik, energisikkerhed og nye investeringer i energiinfrastruktur;

21. beklager, at Kommissionen ikke har gennemført de fagfællebedømte henstillinger fra Kommissionens rådgivende gruppe om energikøreplanen 2050; opfordrer Kommissionen til at udgive en ajourført version af energikøreplanen, som tager højde for disse henstillinger;

Afgørende elementer i en langsigtet strategi

22. bifalder konklusionerne i energikøreplanen for 2050 om, at der er ligheder mellem de foranstaltninger, som må træffes i de analyserede scenarier for at omdanne EU's energisystem; bifalder i denne forbindelse Kommissionens konklusioner gående ud på, at mere udbredt udnyttelse af vedvarende energi, energieffektivitet og energiinfrastruktur, herunder intelligente net, er »no regret«-muligheder, især når de er styret af markedet, rent bortset fra den specifikke kurs, der slås ind på for at opnå et »dekarboniseret energisystem« i 2050; opfordrer Kommissionen til at undersøge et scenarie med en stor andel af vedvarende energikilder og høj energieffektivitet; mener, at der bør træffes et valg om, hvilken kurs der skal følges for at sikre investeringssikkerhed;

23. mener, at finanskrisen bør benyttes som en lejlighed til at ændre EU's samfundsudviklingsmodel i retning af en meget energieffektiv og klimarobust økonomi, der fuldt ud er baseret på vedvarende energi;

24. anerkender, at en større andel af modne vedvarende energikilder i energimiksen efter 2020 er et centralt element i et mere bæredygtigt energisystem; anerkender endvidere, at der i alle scenarier, som er undersøgt i Kommissionens meddelelser, forudsættes en øget andel af vedvarende energi i EU's energimiks på omkring 30 % af det samlede bruttoenergiforbrug inden 2030 og på mindst 55 % i 2050; understreger, at en overgang til en bedre energieffektivitetspolitik kan gøre det lettere at opnå en højere andel af vedvarende energikilder; opfordrer Kommissionen til eksplicit at medtage decentraliseret produktion i prognoserne for fremtiden; opfordrer desuden Kommissionen til nøjagtigt at kortlægge de finansielle, tekniske og infrastrukturelle hindringer, som står i vejen for væksten i den decentraliserede produktion i medlemsstaterne;

Energieffektivitet

25. understreger, at forbedret energieffektivitet og energibesparelser vil spille en central rolle i omdannelsen af energisystemet, og at opnåelsen af 2020-målene er en forudsætning for at gøre yderligere fremskridt op til 2050; anbefaler i denne forbindelse, at medlemsstaterne opgraderer deres bestræbelser på fuldt ud at gennemføre det nyligt vedtagne energieffektivitetsdirektiv, og anbefaler, at oplysningskampagner og energieffektivitet integreres i medlemsstaternes nationale undervisningsplaner; anbefaler medlemsstaterne og Kommissionen at styrke inddragelsen af nationale koncepter og udviklingsbanker og fremme udveksling af oplysninger om bedste praksis; erindrer om, at energieffektivitet, hvis den gennemføres ordentligt, er en omkostningseffektiv metode for EU til at opnå dets langsigtede mål, hvad angår energibesparelser, klimaændring, økonomisk sikkerhed og energisikkerhed; anerkender, at et skift til en mere energieffektiv økonomi kan fremskynde udbredelsen af innovative teknologiske løsninger, mindske importen af fossile brændstoffer og forbedre industriens konkurrenceevne og vækst i Unionen; mener, at udviklingen hen imod en bedre politik for energieffektivitet bør fokusere på hele udbuds- og efterspørgselskæden for energi, herunder omdannelse, transmission, distribution og forsyning, såvel som industriens, bygningernes og husholdningernes forbrug; understreger, at EU's langsigtede energieffektivitetspolitik bør betragte nedbringelsen af energiforbruget i bygninger som et centralt element i betragtning af, at sanering af eksisterende bygninger rummer et enormt energibesparelspotentiale; understreger, at den nuværende bygningsrenoveringssats og -kvalitet skal opgraderes væsentligt for at give EU mulighed for væsentligt at nedbringe energiforbruget i de eksisterende bygninger — med 80 % i forhold til 2010-niveauet inden 2050; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at vedtage ambitiøse, langsigtede renovationsstrategier, som det kræves i energieffektivitetsdirektivet;

Torsdag den 14. marts 2013

26. understreger det akutte behov for ny, intelligent og fleksibel energiinfrastruktur, navnlig intelligente net, for at muliggøre en mere fleksibel back-up og balancerende strømkapacitet, herunder individuel mikroproduktion og oplagringsystemer, ny anvendelse af elektricitet (såsom elkøretøjer), og slår til lyd for reaktionsprogrammer (herunder intelligente målere) og et fuldt integreret europæisk netsystem, blandt andet for at integrere alle energikilder over hele EU, hvilket har vist sig at være nødvendigt; minder om, at omkostningsoptimale politikker varierer afhængigt af efterspørgselsmønstre, forsyningspotentiale, geografiske forhold og økonomiske sammenhænge på lokalt niveau; understreger derudover det akutte behov for indførelsen af en stabil og forudsigelig regelramme samt for EU-omspændende markedsmekanismer for at øge fleksibiliteten, herunder optagelse og lagring af kapacitet, og for EU-medfinansiering af infrastrukturprojekter af almen interesse, som er i overensstemmelse med retningslinjerne for energiinfrastruktur og Connecting Europe-faciliteten;

27. bemærker, at EU-finansieringsmidler og nationale finansieringsmidler, herunder budget- og investeringspolitikker, er en forudsætning for opbygning af en ny energiinfrastruktur i Europa, idet der tages hensyn til omkostninger for bygning af nye og nedlukning af forældede faciliteter samt udgifterne til miljømæssige og sociale genopretningsprogrammer i de pågældende regioner;

28. opfordrer Kommissionen til at undersøge de forskellige mulige teknologier til energilagring i EU og deres potentialer på en helhedsorienteret måde ved at integrere EU-politikkerne for det indre energimarked, herunder energinetkapacitet, energi og klimaændring samt forbrugerinteresser, således at EU's energi- og klimamål kan nås, og afhængigheden af energi fra lande uden for EU mindskes, og et ægte indre marked med lige konkurrencevilkår for energi kan etableres med den størst mulige sikkerhed for den fremtidige energiforsyning;

Vedvarende energi

29. understreger, at en mere europæisk tilgang til politikken for vedvarende energi er central på mellemlang til lang sigt; opfordrer medlemsstaterne og deres regioner til at forbedre samarbejdet, herunder ved at gøre øget brug af de samarbejdsmechanismer, der er omhandlet i direktivet om vedvarende energikilder, for at optimere effektiviteten af udvidelsen af de vedvarende energikilder, nedbringe omkostningerne ved de vedvarende energikilder og sikre, at der foretages flere investeringer i EU, hvor de er mest produktive og effektive, under hensyntagen til de enkelte medlemsstaters specifikke kendetegn; understreger, at det er vigtigt at opstille mål; fremhæver i denne forbindelse Kommissionens væsentlige rolle som en faktor for koordinering, finansiel understøttelse og udarbejdelse af relevante analyser af vedvarende energikilder og potentiale for medlemsstaterne og bifalder Kommissionens erklærede hensigt om at udarbejde retningslinjer for handel med vedvarende energikilder; påpeger, at vedvarende energikilder på lang sigt vil blive den vigtigste del af energimikset i Europa, efterhånden som de skifter karakter fra teknologisk udvikling til masseproduktion og udbredelse i mindre til større omfang med integration af lokale og mere fjerntliggende kilder og fra subsidierede til konkurrencedygtige; understreger, at den øgede udbredelse af de vedvarende energikilder kræver, at der foretages politiske ændringer og ændringer af energimarkedets struktur med henblik på at tilpasse markederne til denne situation og opnå større markedsintegration, særlig ved at belønne fleksibilitet og tjenester til forsyningsnetstabiliteten; understreger betydningen af stabile lovgivningsmæssige rammer både på EU-plan og medlemsstatsplan for at tilskynde til investering; understreger behovet for forenklede administrative procedurer og stabile støtteordninger, som gradvis kan tilpasses og udfases, efterhånden som teknologierne og forsyningskæderne modnes og bliver konkurrencedygtige, og der rettes op på markedssvigt; understreger imidlertid, at ændringer med tilbagevirkende kraft af støtteordninger har en skadelig virkning på investorernes tillid og derved øger risiciene i forbindelse med investeringer og deres omkostninger;

30. erkender, at målene for vedvarende energi har været vellykkede, og opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre stabile politikker, så de kan leve op til målene for 2020;

31. minder om den rolle, projekter såsom Desertec og anvendelsen af vedvarende energikilder i naboregioner; fremhæver muligheden i Heliosprojektet med hensyn til at transportere elektricitet fra vedvarende energikilder fra Sydøsteuropa til Centraleuropa samt yderligere udvidelse af vindenergi i Nordsøen og andre regioner; understreger, at muligheden for at importere elektricitet fra vedvarende energikilder fra naboregioner skal suppleres ved, at der tilskyndes til og banes vej for udviklingen af vedvarende energikilder, f.eks. i det sydlige Middelhavsområde og i Nordsøområdet, og til flere sammenkoblinger inden for de europæiske forsyningsnet;

32. påpeger, at det ikke er muligt at sikre stabil elforsyning for mange vedvarende energikilder med den nuværende teknologi, hvorfor der er behov for at have konventionelle energikilder til rådighed som reserve; opfordrer derfor Kommissionen til at fremlægge en analyse af mulighederne for at udvikle vedvarende energikilder på en bæredygtig måde, og — først og fremmest — mulighederne for at fremme stabile vedvarende energikilder; mener, at der skal foretages analyser af mindre stabile energikilder med hensyn til omkostningseffektiviteten forbundet med at sikre reservekapacitet, og at der skal udvikles energioplagringsteknikker;

Torsdag den 14. marts 2013

33. understreger, at der for at opnå en dekarbonisering af EU's energiforsyning på lang sigt er behov for at arbejde på en tættere integration med nabolande og -regioner, som f.eks. Norge, Schweiz og det sydlige Middelhavsområde; understreger, at Europa kan drage fordel af udviklingen af de betydelige vedvarende energikilder i disse regioner med henblik på at dække både den lokale efterspørgsel, og med udviklingen af sammenkoblinger over store afstande af forsyningsnet, en begrænset andel af efterspørgslen i EU; bemærker, at en større sammenkobling vil sætte medlemsstaterne i stand til at eksportere og importere elektricitet fra vedvarende energikilder for at sikre en pålidelig energiforsyning og skabe balance i en variabel elproduktion såsom vindenergi; understreger, at en sammenkobling til Norge i lyset heraf er en særlig fordel for EU, fordi den giver adgang til den store eloplagringskapacitet i forbindelse med norske vandkraftanlæg;

34. understreger betydningen af mikroproduktion med henblik på at øge andelen af vedvarende energikilder; understreger endvidere betydningen af mikroproduktion med henblik på at øge energieffektiviteten, sikre energiforsyningen og inddrage borgerne i deres egen energianvendelse og bekæmpelsen af klimaændringerne; understreger i denne forbindelse behovet for en sammenhængende EU-strategi for mikroproduktion, som omfatter foranstaltninger for opdatering af energiinfrastruktur, reduktion af den lovgivningsmæssige byrde og udveksling af bedste praksis for skattemæssige incitamenter;

35. understreger behovet for at sikre en tilstrækkelig stærk politisk ramme efter 2020 for vedvarende energiteknologi, som endnu ikke har nået forsyningsnetparitet, og som skal konvergere og senere udfase støtte;

36. understreger, at scenarierne for energikøreplanen 2050 indebærer en større mængde biobrændstoffer; mener, at Kommissionen i denne forbindelse bør støtte overgangen til tredjegerationsbiobrændstoffer fra affaldsprodukter fra fødevarer og indføre lignende betingelser for importerede biobrændstoffer;

37. anmoder Kommissionen om at fremlægge et forslag til, hvordan man kan øge effektiviteten ved anvendelse af vedvarende energi i EU og dets regioner; mener, at der på mellemlang sigt kunne oprettes markedsgrupper for vedvarende energi på regionalt plan;

38. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at støtte og fremme globale politikker for et åbent marked for vedvarende varer og til at sikre, at alle handelshindringer afskaffes, hvorved EU's konkurrenceevne vil blive stimuleret gennem fremme af eksport af teknologier for vedvarende energi;

39. erkender, at målene for vedvarende energi har givet gode resultater og bør forlænges til 2030; opfordrer medlemsstaterne til at fortsætte arbejdet med at opfylde deres 2020-mål; er bekymret over medlemsstaternes stigende pludselige ændringer i støtten til ordninger for vedvarende energi, særlig ændringer med tilbagevirkende kraft og fastfrysninger af støtte; opfordrer Kommissionen til omhyggeligt at overvåge gennemførelsen af direktivet om vedvarende energi og træffe foranstaltninger, hvis det måtte være nødvendigt; opfordrer medlemsstaterne til at skabe stabile rammer for investeringer i vedvarende energi, herunder stabile støtteordninger, som gennemgås regelmæssigt, og strømlinede administrative procedurer;

40. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge de beløb betydeligt, som er øremærket til energieffektivitetsforanstaltninger i den kommende flerårige finansielle ramme;

Infrastruktur og det indre energimarked

41. understreger, at der, eftersom EU arbejder på at nå målet med energiforsyningsikkerhed og energiuafhængighed, skal ske en omlægning, så der i stedet sættes på en model med indbyrdes energiafhængighed mellem medlemsstaterne ved sikring af en hurtig gennemførelse af EU's indre energimarked og EU's intelligente og infrastrukturelle supernet, der sammenkæder nord og syd og øst og vest, med henblik på at gøre bedst mulig brug af de enkelte medlemsstaters komparative fordele samt udnytte det fulde potentiale, der ligger i decentraliseret energiproduktion og mikroproduktion af energi samt intelligente energiinfrastrukturer i alle medlemsstater; fremhæver vigtigheden af at sikre, at politik og lovgivningsmæssig udvikling i medlemsstaterne fuldt ud er i overensstemmelse med de tre liberaliseringspakker, eliminerer resterende infrastrukturelle »flaskehalse« og markedssvigt og ikke skaber nye barrierer for elektricitet og gas- eller energimarkedsintegration; understreger endvidere, at energipolitiske beslutninger i hvert nationalt system også skal tage hensyn til, hvordan sådanne beslutninger kan berøre andre medlemsstater; mener, at det ville være hensigtsmæssigt at afgøre, om og hvordan ekspertisen og faciliteterne i Agenturet for Samarbejde mellem Energimyndigheder (ACER) ville kunne anvendes ved udførelsen af ovennævnte opgaver;

Torsdag den 14. marts 2013

42. anerkender, at energiinfrastrukturprojekter er kendetegnet ved enorme startinvesteringer, som vil blive reduceret betydeligt ved en fuld udnyttelse af energibesparelsesmuligheder og ved 20-60 års driftslevetid; minder om, at det aktuelle markedsklima er højt uforudsigeligt, hvorfor investorerne tøver med at udvikle energiinfrastruktur; understreger, at nye strategier, herunder strategien »energibesparelser først«, og innovative instrumenter skal fremmes for at reducere behovet for infrastrukturinvesteringer, der kan befordre en hurtig tilpasning til et miljø under hastig forandring;

43. understreger behovet for at gennemføre de nuværende politikker og forordninger, så den eksisterende energiinfrastruktur udnyttes bedre til gavn for de europæiske forbrugere; opfordrer Kommissionen og ACER til at gennemføre en strengere kontrol af regler som f.eks. reglerne i forbindelse med use-it-or-lose-it-princippet;

44. understreger behovet for et fuldt ud integreret europæisk energimarked inden 2014; bemærker vigtigheden af en fuldstændig gennemførelse af lovgivningen for det indre energimarked i alle medlemsstater og behovet for at sikre, at ingen medlemsstater eller regioner holdes isoleret fra de europæiske gas- og elnet efter 2015; fremhæver behovet for at tage hensyn til de sociale virkninger og energiomkostningerne og samtidig sørge for, at energipriserne er mere gennemsigtige og i højere grad afspejler omkostningerne, herunder miljøomkostninger, hvor de ikke medregnes fuldt ud;

45. bemærker oprettelsen af en mekanisme til udveksling af oplysninger vedrørende mellemstatslige aftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande om energipolitik, idet denne mekanisme har til formål at øge den politiske gennemsigthed, koordinering og effektivitet i EU som helhed; opfordrer medlemsstaterne til at udvise et højere ambitionsniveau for at sikre, at de aftaler, der er i modstrid med det indre energimarkeds lovgivning, ikke gennemføres; mener, at Kommissionen bør kunne undersøge, om udkast til aftaler er i overensstemmelse med en sådan lovgivning, og deltage i forhandlinger, hvor det er relevant; mener, at mekanismen til udveksling af oplysninger er et skridt hen imod yderligere koordinering af energiindkøb uden for EU, som er af afgørende betydning for opfyldelsen af målene i energikøreplanen 2050;

46. fremhæver, at det er nødvendigt at øge incitamentet for investorerne i energimarkedet ved at gøre det mere profitabelt og lette de bureaukratiske procedurer, uden dog at slække på kravene;

47. anerkender, at den økonomiske krise har gjort det vanskeligere at tiltrække de investeringer, der er nødvendige for at finansiere omlægningen af energisystemet; fremhæver de nye udfordringer såsom behovet for fleksible ressourcer for back up og udligning i elforsyningssystemet (f.eks. fleksibel produktion, robust distributionsnetværk, lagring, efterspørgselsstyring, mikroproduktion og sammenkobling), for at hjælpe med at optage den forventede stigning i den variable elproduktion fra vedvarende energikilder; fremhæver betydningen af infrastruktur på distributionsniveau og de proaktive forbrugeres og distributionsnetoperatørernes vigtige rolle i forbindelse med integration af decentrale energiprodukter og effektivitetsforanstaltninger på efterspørgselsiden i systemet; understreger behovet for en ordentlig vurdering af tilgængelig kapacitet i Europa og nødvendigheden af tilstrækkelig sammenkobling samt fleksibel og udlignende back up-kapacitet for at bringe forsyningen på linje med efterspørgslen og således garantere elforsyningssikkerheden og gasforsyningssikkerheden; gør opmærksom på, at en opprioritering af efterspørgselsorienteret styring og ditto energiformer i betydelig grad ville styrke integreringen af decentraliserede energityper og være et fremskridt for opnåelsen af de overordnede energipolitiske mål;

48. understreger, at da den nuværende infrastruktur er forældet, vil der være behov for enorme investeringer i alle scenarierne i Kommissionens meddelelse om køreplan 2050; påpeger, at dette i alle scenarier vil føre til en stigning i energipriserne frem til 2030; bemærker i øvrigt, at størstedelen af disse stigninger ifølge Kommissionen allerede foregår i referencescenariet, da de hænger sammen med udskiftningen af gammel, allerede fuldt afskrevet produktionskapacitet over de næste 20 år;

49. understreger, at energisikkerheden i EU også skal opnås gennem en diversificering af EU's importkilder; understreger derfor nødvendigheden af, at EU aktivt styrker samarbejdet med sine partnere; er bekymret over forsinkelserne, der påvirker gennemførelsen af den sydlige korridor; understreger behovet for energisikkerhed gennem energidiversificering, minder om det betydelige bidrag, som flydende naturgas, LNG, og LNG-flåder yder til EU's energiforsyning, og fremhæver muligheden for en supplerende LNG-korridor i det østlige Middelhavsområde og Sortehavsregionerne, som kan fungere som en fleksibel energikilde og et incitament til øget konkurrence inden for EU's indre energimarked;

Torsdag den 14. marts 2013

50. minder om, at Unionens strategiske partnerskaber med producent- og transitlande, navnlig de lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, kræver passende redskaber, forudsigelighed, stabilitet og langsigtede investeringer; understreger i denne forbindelse, at Unionens klimamålsætninger skal være understøttet af EU's projekter for investering i infrastruktur, der har til formål at diversificere forsyningsruterne og øge Unionens energisikkerhed, såsom Nabucco;

51. minder om, at det er markedsaktørerne, der i henhold til pakken om det indre marked spiller den største rolle for finansieringen af energiinfrastrukturen; anerkender, at nogle innovative eller strategisk vigtige projekter, som er berettigede set ud fra hensynet til forsyningsikkerhed, solidaritet og bæredygtighed, men som ikke kan tiltrække tilstrækkelig markedsbaseret finansiering, kan kræve begrænset offentlig støtte for at supplere privat finansiering; understreger, at sådanne projekter bør udvælges ud fra tydelige og gennemsigtige kriterier, idet de bør undgå konkurrenceforvridning, tage hensyn til forbrugernes interesser og være fuldt ud i overensstemmelse med EU's langsigtede energi- og klimamål;

52. understreger, at de fleste scenarier i energikøreplanen 2050 ikke vil kunne lade sig gøre, hvis ikke der udvikles lokale intelligente netværk for elektricitet og gas; mener, at EU foruden grænseoverskridende projekter bør vedtage foranstaltninger til at støtte oprettelse eller renovering af lokale net, navnlig hvad angår adgang for beskyttede forbrugere;

53. understreger betydningen af Connecting Europe-faciliteten, hvor der er afsat et betydeligt beløb til renovering og udbygning af energiinfrastrukturen i EU; understreger betydningen af at identificere og støtte såvel store som små centrale bæredygtige projekter;

54. fremhæver betydningen af en kvikskranketilgang som supplement til EU's forenklingsmålsætninger om begrænsning af bureaukratiet for derved at fremskynde godkendelses- og tilladelsesprocedurer og reducere den administrative byrde for virksomheder, der søger godkendelse angående udvikling af energiinfrastruktur, og samtidig garantere behørig overholdelse af gældende regler og bestemmelser; opfordrer medlemsstaterne til at revidere deres procedurer desangående;

55. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at gøre noget ved den lovgivningsmæssige usikkerhed for institutionelle investorer vedrørende fortolkningen af den tredje pakke, når de agerer som passiv investor i både transmissions- og produktionskapacitet;

56. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at gøre noget ved spørgsmålet om manglende incitament til investeringer i intelligente net for distributionsoperatører og transmissionssystemoperatører, i informations- og kommunikationsteknologi (ikt) og andre innovative teknologier, som letter en bedre og større udnyttelse af det eksisterende net;

Den sociale dimension:

57. glæder sig derfor over medtagelsen af den sociale dimension i energikøreplanen 2050; mener, at en særlig opmærksomhed i denne forbindelse bør rettes mod energifattigdom og beskæftigelse; fastholder med hensyn til energifattigdom, at energi skal være noget, alle har råd til, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne samt de lokale myndigheder og kompetente sociale organer til at arbejde sammen om skræddersyede løsninger til imødegåelse af sådanne spørgsmål som elektricitets- og varmefattigdom med særlig vægt på lavindkomsthusholdninger og sårbare husholdninger, som er mest påvirkede af højere energipriser; er derfor af den opfattelse, at en sådan strategi bør fremme energieffektivitet og -besparelser, da dette er en af de mest effektive metoder til at reducere energiregningerne, og at denne strategi bør undersøge nationale foranstaltninger såsom beskatning, offentlige indkøb og prisfastsættelse på varme etc., især hvor disse faktorer hæmmer investeringer i energieffektivitet eller optimering af varmeproduktion og -forbrug, og at den skal give anvisninger om god og dårlig praksis; understreger vigtigheden af at udvikle og formidle flere energieffektivitetsforanstaltninger, stimulere aktioner på efterspørgsels- og udbudssiderne og skabe bevidsthedskampagner for at øge de nødvendige ændringer i adfærd; opfordrer medlemsstaterne til regelmæssigt at aflægge beretning om foranstaltninger, der træffes for at beskytte husstande mod voksende energiregninger og energifattigdom; opfordrer Kommissionen til med hensyn til beskæftigelse at fremme foranstaltninger for tilpasning af uddannelse, omskoling og efteruddannelse for at hjælpe medlemsstaterne med at skabe en højt kvalificeret arbejdsstyrke, der er parat til at spille sin rolle i energiomstillingen; anmoder Kommissionen om inden udgangen af 2013 at forsyne Parlamentet med flere oplysninger om denne omstillingsindvirkning på beskæftigelsen inden for energi- industri- og servicesektorerne og til at udvikle konkrete mekanismer til at understøtte arbejdstagere og de berørte sektorer; anbefaler, at medlemsstaterne tager hensyn til de eksterne omkostninger og fordele af energiproduktion og -forbrug, såsom de sundhedsmæssige fordele forbundet med forbedring af luftkvaliteten; mener, at en social dialog om energikøreplanens virkninger, som bør omfatte alle involverede parter, er en faktor af central betydning og vil fortsætte med at være det gennem hele omstillingen;

Torsdag den 14. marts 2013

58. påpeger, at vedtagelsen af dekarboniseringsstrategien uden hensyntagen til situationen i en del af medlemsstaterne kan medføre en alvorlig forøgelse af energifattigdommen, der i nogle medlemsstater finder sted, når energiomkostningerne udgør mere end 10 % af husholdningsbudgetterne;

59. understreger, at det er nødvendigt at beskytte forbrugerne mod høje energipriser og beskytte virksomhederne mod unfair konkurrence samt kunstigt lave priser fra selskaber uden for EU i henhold til opfordringerne fra Rio+20-topmødet vedrørende WTO's styrkede rolle;

60. opfordrer medlemsstaterne og det internationale samfund til at sætte skub i de uddannelsesinstitutioner, der kan producere en kvalificeret arbejdsstyrke, samt den næste generation af forskere og innovatorer på områder såsom sikker forsyning med energi, energiforbrug, energisikkerhed og energieffektivitet; minder i denne forbindelse om den vigtige rolle, som Horisont 2020 og Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi spiller med hensyn til at bygge bro over kløften mellem uddannelse, forskning og gennemførelse i energisektoren;

61. understreger, at gennemskuelige priser og oplysninger til forbrugerne er af afgørende betydning; er derfor af den opfattelse, at det er Kommissionens ansvar så nøjagtigt som muligt at fastslå virkningerne af sådanne faktorer for de energipriser, som privatpersoner og virksomheder betaler i de forskellige scenarier, der vælges;

Specifikke energikilders rolle

62. mener, at der vil være behov for alle former for lavemissionsteknologi for at nå det ambitiøse mål at dekarbonisere EU's energisystem i almindelighed og elektricitetssektoren i særdeleshed; acceptere, at det fortsat vil være usikkert, hvilke teknologier der vil vise sig teknisk og kommercielt velegnede inden for den krævede tidshorisont; understreger, at der skal være fleksibilitet til at foretage en tilpasning til de teknologiske og samfundsøkonomiske ændringer, der vil komme;

63. anerkender, at konventionelle fossile brændstoffer sandsynligvis fortsat vil være en del af energisystemet i det mindste under overgangen til et lavemissionsenergisystem;

64. erkender, at kerneenergi i øjeblikket bruges som en vigtig lavemissionsenergikilde; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne på baggrund af den lære, der kan drages af katastrofen i Fukushima i 2011, at forbedre sikkerheden ved kerneenergi ved hjælp af resultaterne af de seneste nukleare stresstest;

65. er enig med Kommissionen i, at atomenergi fortsat vil være en vigtig bidrager, da nogle medlemsstater fortsat anser atomenergi for at være en sikker og pålidelig kilde til elproduktion med lav CO₂-udledning til en overkommelig pris; anerkender, at analysen af scenarierne viser, at atomenergi kan bidrage til lavere systemomkostninger og lavere priser på elektricitet;

66. er enig med Kommissionen i, at naturgas kommer til at spille en vigtig rolle på kort til mellemlang sigt for omdannelsen af energisystemet, da det udgør en relativt hurtig og omkostningseffektiv måde at mindske afhængigheden af andre mere forurenende fossile brændstoffer på; understreger nødvendigheden af at diversificere naturgasforsyningsruterne til Den Europæiske Union; advarer imod investeringer, der kunne føre til fastlåst langtidsafhængighed af fossile brændstoffer;

67. anerkender naturgassens potentiale som en fleksibel reserve, der kan udligne variabel forsyning fra vedvarende energikilder sammen med elektricitetslagring, sammenkobling og efterspørgselsreaktion; mener, at man bør lade gas spille en større rolle, særlig hvis der bliver tilstrækkelig adgang til teknologier til CO₂-opsamling og -lagring; mener, at målet om nedbringelse af drivhusgasemissioner bør være centralt i alle overvejelser på området og bør prioriteres i forbindelse med energivalg;

68. mener, at flydende gas (LPG), der er en fleksibel og pålidelig energikilde på steder, hvor der mangler infrastrukturer, ikke må glemmes;

Torsdag den 14. marts 2013

69. understreger behovet for at håndtere den forventede vækst i gas- og elimporten fra tredjelande til EU på kort og mellemlang sigt med henblik på at sikre energiforsyningen; fastholder, at denne udfordring for visse regioner og medlemsstater er tæt knyttet til afhængigheden af gas- og olieimport fra ét tredjeland; anerkender, at såfremt denne udfordring skal tages op, er det bl.a. nødvendigt med en styrket rolle for indenlandske energiressourcer og vedvarende energikilder, som er afgørende for at sikre konkurrenceevnen og forsyningssikkerheden, og foranstaltninger til at diversificere udbuddet af energileverandører, energiruter og energikilder; anerkender, at et strategisk mål i denne henseende er at etablere den sydlige gaskorridor og gennemføre forsyningsruten til EU for omtrent 10-20 % af EU's gasefterspørgsel inden 2020 for at give alle europæiske regioner mulighed for at få fysisk adgang til mindst to forskellige gaskilder;

70. bemærker, at CO₂-opsamling og -lagring (CCS) kunne spille en rolle frem mod 2050; bemærker dog, at CCS stadig er på forsknings- og udviklingsstadiet; konstaterer, at CCS-udviklingen stadigvæk er højst usikker på grund af uløste problemer, såsom uspecificerede forsinkelser, høje omkostninger og skepsis med hensyn til effektiviteten; understreger, at CCS udviklet på en økonomisk effektiv, sikker og bæredygtig måde vil skulle udnyttes i kommerciel målestok så snart som muligt; fremhæver, at CCS også udgør en vigtig mulighed for dekarbonisering af flere energiintensive industrier såsom olieraffinering, aluminiumsmeltning og cementproduktion; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en midtvejsrapport, hvori den evaluerer de resultater, der er opnået med anvendelsen af EU-støttede demonstrationsprojekter for kulfyrede kraftværker;

71. understreger vigtigheden af politiske indgreb, offentlig finansiering og passende kulstofpris for at vise og sikre den tidlige udvikling af CCS-teknologien i Europa fra 2020; understreger vigtigheden af EU's demonstrationsprogram for at opbygge den offentlige accept af og støtte til CCS som en vigtig teknologi til at mindske emissionerne af drivhusgas;

72. opfordrer Kommissionen til at muliggøre og fremme videndeling og samarbejde i EU og internationalt for at sikre, at de bedste teknologiske løsninger udnyttes fuldt ud i CCS-demonstrationsprojekter; opfordrer Kommissionen til at støtte tidlige investeringer i rørledningsinfrastruktur og koordinere planlægningen på tværs af grænserne for at sikre adgang til CO₂-dræn fra 2020 og at gennemføre forskning for at karakterisere lagringsreservoirer i Europa; opfordrer Kommissionen til at samarbejde aktivt med medlemsstaterne og industrien om at oplyse om fordele og sikkerhed ved CCS for at opbygge offentlighedens tillid til teknologien;

73. bemærker, at en optimal, sikker og bæredygtig udvikling og anvendelse af indenlandske og regionale energikilder og konkurrenceevnen for den infrastruktur, der er nødvendig for stabil forsyning med indenlandsk eller importeret energi, kan bidrage til øget energisikkerhed og derfor bør prioriteres højt ved udformningen af EU's energipolitik;

74. bemærker, at så længe der er behov for produkter baseret på råolie, er det vigtigt at bevare en europæisk tilstedeværelse i raffineringsindustrien for at bidrage til at sikre forsyningssikkerheden, understøtte konkurrenceevnen i downstream-industrier såsom den petrokemiske industri, opstille verdensomspændende normer for brændstoffraffineringskvaliteten, sikre overholdelse af miljøkrav og bevare beskæftigelsen i disse sektorer; fremhæver også resultatet i den europæiske køreplan, at olie sandsynligvis forbliver en del af energimikset, selv i 2050, om end med en langt lavere andel end i dag, og primært vil blive brugt til at forsyne dele af passager- og godstrafikken over store afstande;

75. mener, at der bør være særligt fokus på de regioner i medlemsstaterne, hvor kul i dag er den dominerende energikilde, og/eller hvor kulproduktion og kulfyret elproduktion er vitale regionale kilder til beskæftigelse; mener, at der vil være behov for supplerende EU-støttede sociale foranstaltninger, hvis scenarierne i energikøreplanen for 2050 skal accepteres af befolkningerne i disse regioner;

Globale udfordringer på energiområdet

76. erindrer, idet det anerkender, at EU handler i en global kontekst, og at enegang muligvis ikke vil give alle de forventede fordele, om TTE-Rådets konklusioner fra november 2011 om styrkelse af den eksterne dimension af EU's energipolitik, hvori Rådet understregede behovet for en bredere og mere koordineret EU-tilgang til internationale energiforbindelser for at håndtere de globale energiudfordringer og klimaforandringer og nødvendigheden af at tage hensyn til spørgsmål vedrørende konkurrenceevne og CO₂-lækage, bevare og fremme de højeste standarder for nuklear sikkerhed og samtidig garantere en sikker og diversificeret energiforsyning;

Torsdag den 14. marts 2013

77. understreger behovet for at garantere energisikkerheden og kommende selvforsyning i EU, primært ved at fremme energieffektiviteten og –besparelser, hvilket sammen med andre alternative energikilder vil mindske afhængigheden af import; bemærker den stigende interesse for olie- og gasudvindingen i Middelhavet og Sortehavet; mener, at der er et akut behov for at fastlægge en omfattende EU-politik for olie- og gasboringer til havs; mener, at der bør lægges vægt på eventuelle uheld og på afgrænsning af eksklusive økonomiske zoner (EØZ'er) for de pågældende medlemsstater og relevante tredjelande i overensstemmelse med UNCLOS-konventionen, som alle medlemsstater og EU som sådan har underskrevet;

78. understreger, at tildelingen af licensrettigheder til boring og afgrænsning af EØZ'er kan blive en kilde til konflikt med tredjelande, hvorfor EU bør bevare en høj politisk profil på dette område og forsøge at udelukke internationale uoverensstemmelser; understreger, at energi bør anvendes som drivkraft for fred, miljømæssig integritet, samarbejde og stabilitet;

79. opfordrer til, at energikøreplanen for EU og Rusland baseres på principperne om gensidig respekt og gensidighed på grundlag af reglerne i Verdenshandelsorganisationen, energichartertraktaten og den tredje energipakke; opfordrer Kommissionen til på en effektiv måde at gennemføre og anvende EU's regler for det indre marked og EU's konkurrenceregler over for alle de foretagender inden for energisektoren, der driver virksomhed på Unionens område; glæder sig i denne henseende over den nylige undersøgelse af Gazproms og dens datterselskabers konkurrencebegrænsende adfærd og beklager Den Russiske Føderations præsidents politisk motiverede dekret, som forhindrer dens energivirksomheder i at samarbejde med EU-institutionerne; fastholder, at alle virksomheder i energisektoren forventes at samarbejde fuldt ud med undersøgelsesmyndighederne; opfordrer Kommissionen til at fremsætte et hensigtsmæssigt svar på dette dekret og sikre, at undersøgelsen kan fortsætte;

80. opfordrer Kommissionen til at udarbejde et omfattende sæt af kort-, mellemlang- og langsigtede energipolitiske prioriteringer, som EU skal opfylde i forbindelserne med nabolandene, med henblik på at oprette et fælles juridisk område på baggrund af principper og normer for gældende EU-lovgivning på det indre energimarked; understreger betydningen af yderligere at udvide Energifællesskabet, navnlig ved at medtage kandidatlande og lande i det østlige partnerskab, Centralasien og Middelhavsområdet, og etablere juridiske kontrolmekanismer for at bearbejde mangelfuld gennemførelse af lovgivningen; opfordrer Unionen til at udvise solidaritet med de partnere, som er en del af Energifællesskabet; fordømmer i denne henseende den seneste tids trusler fra Den Russiske Føderation over for Moldova;

81. understreger, at EU's energipolitik på ingen måde må være i modstrid med de grundlæggende værdier, som EU bygger på, især hvad angår demokrati og menneskerettigheder; opfordrer i denne henseende Kommissionen til i sine energiforbindelser at prioritere producenter og transitlande, der deler og støtter de samme værdier;

82. understreger vigtigheden af at styrke samarbejde og dialog med andre strategiske energipartnere; mener, at de nye vækstøkonomiers voksende indflydelse på de globale energimarkeder samt væksten i deres efterspørgsel efter energi betyder, at det er afgørende for EU at samarbejde med disse partnere på en sammenhængende måde, som omfatter alle energiområder; bemærker, at EU på lang sigt må øge koordineringen for så vidt angår indkøb af energi fra tredjelande; slår til lyd for et tættere samarbejde mellem Rådet, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, så EU kan tale med én stemme i spørgsmål vedrørende energipolitik, som det er fastlagt i EU-lovgivningen og i anvisningerne fra Kommissionens Generaldirektorat for Energi; minder om, at Europa-Parlamentet fortsat bør informeres regelmæssigt om udviklingen på dette område;

83. understreger, at den solidaritet mellem medlemsstaterne, som EU-traktaten opfordrer til, bør gælde for både det daglige arbejde og krisehåndteringen inden for den interne og eksterne energipolitik; opfordrer Kommissionen til at komme med en klar definition af »energimæssig solidaritet« med henblik på at sikre, at den overholdes af alle medlemsstater;

84. understreger, at der ikke vil blive gået på kompromis med sikkerheden for hverken traditionelle (f.eks. atomenergi) eller nye (f.eks. ukonventionel olie og gas) energikilder, og mener, at EU bør fortsætte sine bestræbelser for at styrke sikkerheden og gå i spidsen for de internationale bestræbelser på dette område;

85. understreger, at i takt med, at medlemsstaterne sammenkobler og integrerer deres nationale markeder gennem investeringer i infrastruktur og godkendelse af fælles regler, bør der også fortsat gøres en indsats for at samarbejde med Rusland med henblik på at finde kreative og gensidigt acceptable foranstaltninger, som sigter mod at mindske diskrepansen mellem de to energimarkeder;

Torsdag den 14. marts 2013

86. understreger, at EU i takt med, at energiforsyningen skifter til de nye vækstøkonomier, bør indgå i en intensiv dialog og samarbejde med BRIKS-landene med hensyn til energieffektivitet, vedvarende energikilder, rent kul, CO₂-opsamling og -lagring, intelligente net, fusionsforskning og kernesikkerhed; EU bør også udvikle en klar politik for forsknings- og innovationssamarbejde inden for energisektoren med disse lande;

87. opfordrer EU til fortsat at spille en aktiv rolle i de internationale forhandlinger om den globale klimaaf tale; understreger, at EU bør vide, hvad konsekvenserne af en manglende indgåelse af en global aftale om klimaændringer vil blive; beklager, at køreplanen ikke præsenterer et scenarie, hvor der ikke nås en sådan aftale; understreger, at indgåelsen af en juridisk bindende global aftale om at reducere emissionerne og inddragelse i processen af verdens største udledere, herunder Kina, Indien, USA og Brasilien, vil forbedre chancerne for at opnå en reel reduktion af drivhusgasudledningen; påpeger behovet for at imødegå den udfordring, der er forbundet med kulstoflækage, ved at undgå udflytning af energiintensive industrier uden for EU;

Emissionshandelssystem (ETS)

88. erkender, at ETS for øjeblikket er det vigtigste, men ikke det eneste instrument til reduktion af drivhusgasser fra industrien og fremme af investeringer i sikre og bæredygtige lavemissionsteknologier; konstaterer, at en strukturel forbedring af ETS er nødvendig for at øge ordningens evne til at reagere på økonomiske nedture og opsving, genoprette investorsikkerheden og styrke markedsbaserede incitamenter til investering i og brug af lavkulstofteknologier; bemærker, at enhver strukturel ændring af ETS ville kræve en omhyggelig vurdering af miljømæssige, økonomiske og sociale indvirkninger samt af indflydelsen på lavkulstofinvesteringer, elpriser og på energiintensive industriers konkurrenceevne, især hvad angår risikoen for kulstoflækage; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme og opmuntre europæiske industriers udvikling af innovative, sikre og bæredygtige teknologiske løsninger;

89. anmoder Kommissionen om snarest muligt at fremsætte en yderligere vurdering med forslag til anbefalede handlinger, der kan forhindre risikoen for CO₂-lækage som følge af en omfordeling af produktionsfaciliteter til steder uden for EU, især med fokus på en vurdering af yderligere scenarier, hvor der kun gøres en begrænset eller ingen yderligere global indsats for at reducere kulstofemissioner;

90. understreger, at ikke-ETS-sektoren forårsager omkring 55 % af EU's drivhusgasemissioner, og at det er væsentligt sideløbende med ETS er vigtigt også at sikre, at også ikke-ETS-sektorerne påtager sig deres ansvar for at mindske emissionerne; understreger behovet for politisk vejledning på EU-niveau og for konkrete aktioner for at tage fat på dette spørgsmål;

91. påpeger, at ETS er stødt på problemer, som ikke oprindeligt var forudset, og at det overskud af kvoter, som er ved at ophobe sig, vil mindske incitamentet til at fremme lavemissionsinvesteringer i mange år fremover; bemærker, at dette udgør en trussel mod ETS' effektivitet som EU's vigtigste instrument til at nedbringe emissioner på en måde, der sikrer ensartede vilkår for konkurrerende teknologier, som giver virksomhederne et spillerum til at udvikle deres egen strategi for modvirkning af klimaændringer, og som omfatter særlige foranstaltninger til bekæmpelse af CO₂-lækage; opfordrer Kommissionen til at vedtage foranstaltninger til afhjælpning af manglerne ved det europæiske emissionshandelssystem, så det kan komme til at fungere som oprindeligt planlagt; foreslår, at disse foranstaltninger omfatter:

- a) fremlæggelse hurtigst muligt af en rapport til Parlamentet og Rådet, som blandt andet undersøger virkningerne for incitamenterne til at investere i lavemissionsteknologi og risikoen for CO₂-lækage; Før påbegyndelsen af tredje fase ændrer Kommissionen om nødvendigt den forordning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF, med henblik på at implementere passende foranstaltninger, som kan omfatte tilbageholdelse af den fornødne mængde af kvoter
- b) fremsættelse af et lovforslag ved først givne lejlighed om ændring af kravet om en årlig lineær nedskæring på 1,74 %, således at det bliver muligt at opfylde emissionsreduktionsmålet for 2050
- c) gennemførelse og offentliggørelse af en vurdering af værdien af at fastsætte en mindstepris ved bortauktionering af kvoter
- d) foranstaltninger til at øge inputtet af relevante oplysninger i og gennemsigtigheden af ETS-registret for at muliggøre mere effektiv overvågning og evaluering

Torsdag den 14. marts 2013

Forskning, menneskelige ressourcer, nye teknologier og alternative brændstoffer

92. mener, at priser spiller en afgørende rolle inden for energirelaterede investeringer og energiproduktion; bemærker, at de forskellige medlemsstaters politikker til at fremme vedvarende energi skal ses som en læringskurve; mener, at de nylige, relativt høje priser på fossile brændstoffer fremmer udviklingen af vedvarende energi, hvis politiske faktorer og markedssvigt fjernes; anbefaler, at medlemsstaterne fremmer og støtter mere effektive støtteordninger for vedvarende energi med henblik på at minimere stigninger i energipriserne; anmoder Kommissionen om at undersøge muligheder for et mere koordineret, konvergent og integreret europæisk system for understøttelse af vedvarende energikilder;

93. mener, at de seneste års stigninger i energiregningerne i EU har udviklet en »intelligent« tilgang baseret på »sund fornuft« med hensyn til at nedskære energiforbruget gennem energieffektivitet og energibesparelser; understreger vigtigheden af, at denne naturlige men stadig utilstrækkelige ændring ledsages af de rette politiske aktioner og finansiel støtte for at fremme yderligere energibesparelser; understreger nødvendigheden af at stimulere forbrugerne til at producere deres egen energi; understreger, at ikt's rolle og gennemførelsen heraf gennem intelligente netværk i stigende grad er vigtig for udviklingen af et effektivt energiforbrug og især udviklingen af intelligente reaktionsprogrammer (herunder intelligente målere), som hjælper forbrugerne med at blive aktive bidragsydere til energieffektiviteten ved at forsyne dem med let forståelige realtidsdata om energiforbruget i husholdninger og virksomheder og om det overskud, der føres tilbage til nettet, samt med oplysninger om energieffektivitetsforanstaltninger og -muligheder;

94. mener, at energiinfrastruktur i højere grad bør orienteres mod slutbrugeren, med større fokus på samspillet mellem distributionssystemets kapacitet og forbruget, og betoner behovet for realtidsbaseret tovejsstrømme af strøm og oplysninger; påpeger de nye teknologiers fordele for forbrugerne, f.eks. efterspørgselsstyring og efterspørgselsreaktions-systemer, som forbedrer energieffektiviteten for forsyning og efterspørgsel;

95. mener, at lanceringen af intelligente net er en hastesag, og at integreringen af distribueret vedvarende produktion og forbedringen af energiforbrugseffektiviteten (som er grundlæggende for opfyldelsen af 2020-klima- og energipakken), ikke er mulig;

96. fremhæver den rolle, som intelligente net spiller i at muliggøre tovejskommunikation mellem elektricitetsproducenter og forbrugere, og påpeger, at intelligente net kan give forbrugere mulighed for at kontrollere og tilpasse deres elektricitetsforbrug; påpeger, at det er afgørende at have en stærk beskyttelse af personlige oplysninger og at gennemføre forbrugeroplysningsprogrammer, såsom oplysningskampagner i skoler og på universiteter, navnlig hvis intelligente målere skal have en reel effekt; understreger, at medlemsstaterne bør stille de relevante oplysninger til rådighed på websteder for forbrugere, og at alle relevante aktører, såsom bygherrer, arkitekter og leverandører af varme- og køleudstyr samt elektronisk udstyr, bør indhente ajourførte oplysninger og sammenligne priser og tjenester og på baggrund heraf vælge den energileverandør, der passer bedst til deres formål;

97. opfordrer Kommissionen til at sikre, at Horisont 2020-initiativet og de europæiske innovationspartnerskaber, der oprettes inden for rammerne af initiativet innovations-EU, prioriterer energisystemoptimering og behovet for at udvikle alle former for bæredygtige lavemissionsteknologier med henblik på at forbedre EU's konkurrenceevne, fremme jobskabelsen og skabe incitamenter for en ansvarsbevidst brug af energi; støtter EU's strategiske energiteknologiplan og de tilknyttede europæiske industriinitiativer i denne henseende; understreger, at fremme af energieffektiviteten og nedbringelse af omkostningerne forbundet med vedvarende energi gennem teknologiske forbedringer og innovation også får den højeste prioritet, blandt andet ved at en højere andel af de offentlige forskningsbudgetter afsættes til forskning i vedvarende energi og energieffektivitet, især i Horisont 2020 og SET-planen;

98. fastholder, at forskning i nye alternative brændstoffer er afgørende for at opfylde de langsigtede miljø- og klimamål, og at Horisont 2020-programmet derfor skal give de nødvendige incitamenter;

99. understreger vigtigheden af, at offentlige institutioner og industrien fortsætter med forskning og udvikling med henblik på at forbedre energieffektiviteten og brugen af vedvarende energi og naturgas i vej-, sø- og lufttransportsektoren;

Opvarmning og afkøling

100. opfordrer til, at opmærksomheden i højere grad rettes mod opvarmnings- og afkølingssektoren; opfordrer med henblik herpå EU til at overveje fuld integrering af opvarmnings- og afkølingssektoren i omstillingen af energisystemet; bemærker, at denne sektor i dag står for ca. 45 % af det endelige energiforbrug i Europa, og at der er behov for en bedre

Torsdag den 14. marts 2013

forståelse af den vigtige rolle, som opvarmning og afkøling spiller; opfordrer derfor Kommissionen til at indsamle de nødvendige data, der afspejler energikilderne til og anvendelsen af opvarmning og afkøling og distributionen af opvarmning til de forskellige grupper af slutbrugere (bolig, industri, den tertiære sektor); tilskynder til udvikling af kraftvarmeværker, der bruger vedvarende eller opsamlet varme og spildvarme, og støtter yderligere forskning i køle- og opvarmningssystemer med henblik på at gennemføre EU's ambitiøse politik; opfordrer de offentlige myndigheder til at opdatere prognoserne for varmebehovet frem mod 2050 og udarbejde en konsekvensvurdering af de regionale undergrundsforhold med henblik på at optimere ressourcefordelingen; opfordrer endvidere Kommissionen og medlemsstaterne til at afsætte flere midler til lokal energiinfrastruktur som f.eks. fjernvarme og fjernkøling — herunder gennem F&U og innovative finansieringsinstrumenter — som medfører effektive lavemissions- eller nulemissionsløsninger, der vil fortrænge importen og udveksling/transport af energi i Europa; bemærker, at lettilgængelige løsninger med vedvarende energi (jordvarme, biomasse omfattende bionedbrydeligt affald, solenergi og hydrotermisk/aerotermisk energi) i kombination med energieffektivitetsforanstaltninger har potentiale til at dekarbonisere hele varmeefterspørgslen i 2050 på en omkostningseffektiv måde, idet der samtidig tages hånd om problemet med energifattigdom;

Afsluttende bemærkninger

101. ser frem til Kommissionens meddelelse om CCS, det indre marked, energieffektivitet og energiteknologier med henblik på at gøre yderligere fremskridt vedrørende de politiske valg, der er udpeget i energikøreplanen for 2050;

102. mener, at man for at sikre energiforsynings sikkerheden bør give regionerne ved EU's ydre grænser særlig opmærksomhed ved at støtte etableringen af net og udviklingen af nye energiinfrastrukturer i samarbejde med nabolandene;

103. bemærker, at forskellige geografiske vilkår gør det umuligt at gennemføre en fælles energipolitik for alle regioner; mener uanset kriteriet for fælles handling, og idet Parlamentet er bevidst om nødvendigheden af at overholde EU's politiske rammer, at hver enkelt europæisk region bør kunne følge en individuel plan, der er tilpasset dens situation og økonomi, og udvikle de bæredygtige energikilder, der kan opfylde målene i energikøreplanen 2050 mest effektivt, og minder om, at produktion af især vedvarende energi spiller en central rolle for udviklingen af og beskæftigelsen i både landdistrikterne og de områder, der ikke er landdistrikter; opfordrer derfor alle regioner til at udvikle og gennemføre energistrategier og til at overveje at indarbejde energi i deres forsknings- og innovationsstrategier for intelligent specialisering;

104. understreger betydningen af gennemsigtighed, demokratisk kontrol og inddragelse af civilsamfundet i forbindelserne med tredjelande på energiområdet;

105. understreger betydningen af at reducere det samlede energiforbrug og øge energieffektiviteten inden for transportsektoren, herunder gennem transportplanlægning og støtte til den offentlige transport på medlemsstatsniveau; understreger ligeledes, at vedvarende energiprojekter inden for rammerne af programmet for transeuropæiske transport- og energinet (TEN-T og TEN-E) bør fremmes;

106. mener, at det overordnede mål om opnåelse af CO₂-frihed nødvendiggør en væsentlig reduktion af transportemissionerne, hvilket indebærer yderligere udvikling af alternative brændstoffer, forbedring af transportmidlernes energieffektivitet samt en betydelig stigning i anvendelse af elektricitet og dermed store investeringer i el-infrastruktur, netforvaltning og energilagring; bemærker, at det er nødvendigt med hurtig handling for at undgå at blive fastlåst på en kurs mod øgede emissioner på grund af infrastrukturens lange livscyklus;

107. opfordrer på det kraftigste til at indarbejde konklusionerne fra Kommissionens arbejdsdokument »Regioner i 2020 — en vurdering af fremtidens udfordringer for EU's regioner« om vigtigheden af også at tage højde for potentialet i regionerne i den yderste periferi og de mindre udviklede regioner på energiforsyningsområdet i de kommende år;

108. henleder opmærksomheden på det komplekse forhold mellem energi, fødevarerforsyning og udviklingen inden for sikkerhedsområdet, særlig med hensyn til ikkebæredygtige førstegenerationsbiobrændstoffer, som kan have negative sociale og miljømæssige konsekvenser for udviklingslandene; anbefaler derfor en forøgelse af investeringer i og udvikling af bæredygtige avancerede biobrændstoffer fra affaldsprodukter fra landbruget og alger;

Torsdag den 14. marts 2013

109. minder om betydningen af den miljømæssige integritet af energiproduktion; opfordrer medlemsstaterne til konsekvent at anvende VVM-vurderinger for alle former for energiproduktion, herunder ukonventionel gas;

110. opfordrer Kommissionen til at støtte den såkaldte »energisikkerhedsklausul«, der skal indgå i alle handels-, associerings-, partnerskabs- og samarbejdsaftaler med producent- og transitlande, og som vil fastsætte en adfærdskodeks og detaljeret beskrive de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af, at en af parterne ensidigt ændrer betingelserne;

111. bemærker vigtigheden af et bredt samarbejde i den arktiske region, navnlig blandt lande i den euro-atlantiske sfære, herunder en aftale om en særlig ordning; opfordrer derfor Kommissionen til at fremsætte en helhedsvurdering af fordele og risici ved EU's engagement i det arktiske område, herunder en analyse af de miljømæssige risici, i betragtning af de meget følsomme og uerstattelige områder, navnlig i Højarktis;

112. bemærker, at de arktiske farvande udgør et nabo-havmiljø af særlig betydning for Den Europæiske Union, og at de spiller en betydelig rolle for afbødning af klimaforandringer; understreger, at de alvorlige miljøbekymringer med hensyn til de arktiske farvande kræver en særlig agtpågivenhed for at sikre miljøbeskyttelsen af Arktis i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, herunder også efterforskning, i betragtning af risikoen for alvorlige uheld og nødvendigheden af en effektiv reaktion; opfordrer de medlemsstater, der er medlemmer af Arktisk Råd, til aktivt at fremme bestræbelserne på at fastholde de højst mulige miljøsikkerhedsstandarder i dette sårbare og enestående økosystem, bl.a. gennem udvikling af internationale instrumenter til forebyggelse af, beredskab i tilfælde af og reaktion på olieforurening af havet i Arktisk, og til især aktivt at foreslå regeringerne politikker, der kan få dem til at afholde sig fra at tillade offshore olie- og gasaktiviteter, herunder efterforskning, så længe der ikke kan sikres en effektiv reaktion på denne slags uheld;

o

o o

113. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

P7_TA(2013)0089

Stresstest

Europa-Parlamentets beslutning af 14. marts 2013 om risiko- og sikkerhedsvurdering (»stresstest«) af nukleare anlæg i Den Europæiske Union og dermed forbundne aktiviteter (2012/2830(RSP))

(2016/C 036/12)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 4. oktober 2012 om risiko- og sikkerhedsvurdering (»stresstest«) af nukleare anlæg i Den Europæiske Union og dermed forbundne aktiviteter (COM(2012)0571),

— der henviser til den opfølgende undersøgelsesmission tilrettelagt af European Nuclear Safety Regulators Group (ENSREG) efter afslutningen af stresstestvurderingen med henblik på at udveksle oplysninger om foranstaltninger, som er truffet, planlægges eller overvejes på anlægsplan, for at forbedre sikkerheden på grundlag af stresstesten og identificere god praksis, betydningsfulde resultater samt erfaringer eller problemer i forbindelse med gennemførelsen af disse foranstaltninger,